

WSTĘP

Kontekst problemowy

Kontekst problemowy kolejnego – szóstego etapu badań nad Wielkim Resetem narzucają dramatyczne wydarzenia wojenne na Ukrainie i na Bliskim Wschodzie, zmierzające do rozszerzenia konfliktów na sąsiadujące państwa¹, oraz przyspieszane przeobrażenia rewolucyjne na poziomie Unii Europejskiej i Narodów Zjednoczonych, wynikające np. z wprowadzania w życie Pakietu migracyjnego, kontynuowania transformacji klimatyczno-energetycznej²,

¹ W Polskiej, europejskiej i światowej przestrzeni medialnej pojawia się wiele na ten temat wypowiedzi, w tym chociażby zdanie wygłoszone przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, gen. Wiesława Kukulę, podczas inauguracji nowego roku w Akademii Wojsk Lądowych: „Wszystko wskazuje na to, że jesteśmy tym pokoleniem, które stanie z bronią w rękę w obronie naszego państwa. I nie zamierzam ani ja, ani myślę żaden z was, przegrać tej wojny. Wygramy ją, wrócimy i będziemy nadal budować Polskę, ale coś się musi wydarzyć. Musimy zbudować siły zbrojne przygotowane do tego typu działań”. <https://www.pap.pl/aktualnosci/gen-kukula-jestesmy-tym-pokoleniem-ktore-stanie-z-bronia-w-reku-w-obronie-naszego-0>.

² Na transformację klimatyczno-energetyczną składają się w UE pakiet Fit for 55 (Gotowi na 55) oraz dyrektywy, takie jak środowiskowa, i budynkowa, natomiast w USA – New Green Deal. Pakiet Fit for 55 to zestaw kilku aktów normatywnych związanych z realizacją celów klimatycznych ustalonych przez Radę i Parlament Europejski. Dotyczą one m.in. unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, celów redukcyjnych (limitów emisyjnych) państw członkowskich, norm emisji CO₂ dla samochodów, granicznego podatku węglowego, spotecznego funduszu klimatycznego itp. W zakresie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 2023.130.13). W odniesieniu do emisji z transportu morskiego, które zostaną objęte systemem handlu uprawnieniami – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/957 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/757 w celu

przygotowywania traktatu antypandemicznego³ czy zapowiadania użycia sztucznej inteligencji do rozpoznawania tożsamości

włączenia transportu morskiego do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dodatkowych gazów cieplarnianych i emisji z dodatkowych typów statków (Dz. Urz. UE L 2023.130.105). Gdy chodzi o emisje z transportu lotniczego – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/958 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel zmniejszenia emisji w całej gospodarce i odpowiedniego wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 2023.130.115). Graniczny podatek węglowy CBAM – mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, dotyczy importu produktów w branżach wysokoemisyjnych uregulowanego w przepisach Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz. Urz. UE L 2023.130. 52). Społeczny Fundusz Klimatyczny - Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/955 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ustanowienia Społecznego Funduszu Klimatycznego i zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1060 (Dz. Urz. UE L 2023.130.1). Tzw. dyrektywa środowiskowa to Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 2011.26.1), natomiast dyrektywa budynkowa to Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1275 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 2024.1275dlug.1). Przykładem amerykańskiej regulacji prawnej w tym obszarze jest ustawa o ograniczeniu inflacji (Inflation Reduction Act of 2022, H.R.5376, Public Law No: 117-169 (08/16/2022)), przewidująca przeznaczenie 369 mld dolarów na działania związane z ochroną środowiska i transformacją klimatyczną.

³ Projekt tzw. traktatu antypandemicznego WHO – przyjęty przez państwa członkowskie WHO, w ramach decyzji SSA2(5) pt. *The World Together: Establishment of an intergovernmental negotiating body to strengthen pandemic prevention, preparedness and response* (Świat Razem: Ustanowienie międzyrządowego zespołu negocjacyjnego w celu wzmocnienia zapobiegania, gotowości i reagowania na pandemię). W jej ramach ustanowione zostało międzyrządowe ciało negocjacyjne (*Intergovernmental Negotiating Body* – INB), które przygotuje projekt i przeprowadzi negocjacje w zakresie ustanowienia „konwencji WHO, umowy lub innego międzynarodowego instrumentu dotyczącego zapobiegania, gotowości i reagowania na pandemię, który byłby przyjęty na podstawie art. 19 lub innych postanowień konstytucji WHO”. Przyjęcie wynegocjowanego tekstu dokumentu było zaplanowane na 77. sesję Światowego Zgromadzenia Zdrowia, jednak nie został w tym czasie uchwalony. Traktat antypandemiczny miałby wprowadzać „silniejsze międzynarodowe ramy zdrowotne, w których WHO działałaby jako organ koordynujący globalne kwestie zdrowotne”. Tym samym realnie dochodzi do projektowania nowego globalnego porządku świata, gdzie organizacja międzynarodowa „[...] w celu wzmocnienia zdolności w zakresie gotowości i reagowania na sytuacje kryzysowe w zakresie zdrowia w ramach ogólnego mandatu i zasobów WHO, przy jednoczesnym wzmocnieniu współpracy z odpowiednimi agencjami Organizacji Narodów Zjednoczonych i innymi partnerami” będzie realnie wpływać na działania państw. Por. *The World Together: Establishment of an intergovernmental negotiating body to strengthen pandemic prevention, preparedness and response*, WHA SSA2(5) z dnia 1 grudnia 2021 roku oraz *Report of the Second meeting of the intergovernmental negotiating body to draft and negotiate a WHO convention, agreement or other international instrument on pandemic prevention, preparedness and response*, A/INB/2/5.

ci⁴. Z jednej więc strony świat jest niepokojony prowokowanymi aktami terrorystycznymi i działaniami zbrojnymi, a z drugiej, w tym samym czasie, przekształcany za pomocą narzucanych agend zrównoważonego rozwoju, społecznych zobowiązań biznesu czy płci kulturowej. Te pierwsze – medialnie eksponowane, jak również te drugie – quasi naukowo uzasadniane, przygotowują podłoże do największego w dziejach zredefiniowania i zreorganizowania naturalnego, kulturowego i religijnego porządku świata. Popychający do uległości ucieleśniony strach⁵ przed przemocą (zniewolenie) oraz paraliżująca umysł przewrotność (zaślepienie)⁶ wstępnie tłumaczą Wielki Reset w jego genezie, istocie i funkcji. W świetle wcześniejszych analiz okazuje się, że są horyzonty zmian społecznych, politycznych, ekonomicznych i kulturowych, ku którym można długo zmierzać, by w ostatniej fazie gwałtownie przyspieszyć. Stawiana tu hipoteza mówi, że horyzonty te wyznacza Wielki Reset, oznaczający szalone przyspieszenie zmian, od których nie ma odwrotu, a nawet, których nie da się powstrzymać. Narastające tempo zmian opanowuje wszystkie życiowe przestrzenie, tak aby nie było w zamyśle ich inspiratorów i reżyserów żadnego układu odniesienia do weryfikacji⁷. Ideologiczno-technologiczne ograniczanie, zamazywanie

⁴ Jak np. w związku z zamieszkami w Wielkiej Brytanii, której premier, Keir Starmer, w sierpniu 2024 r. stwierdził, że popiera szersze wdrożenie technologii rozpoznawania twarzy w celu śledzenia i uniemożliwiania „bandytom” podróżowania do regionów, w których planują wywołać niepokoje. Zob. więcej: https://www.theregister.com/2024/08/05/keir_starmer_facial_recognition/. Należy mieć na uwadze, że w Zjednoczonym Królestwie używano systemów rozpoznawania twarzy już wcześniej, np. podczas styczniowych protestów związanych z wojną w Strefie Gazy. Zob. więcej: <https://cyberdefence24.pl/armia-i-slugby/protesty-w-londynie-policja-uzyla-systemu-rozpoznawania-twarzy>.

⁵ Por. B. van der Kolk, *Strach ucieleśniony. Mózg, umysł i ciało w terapii traumy*, przetł. M. Załoga, Wydawnictwo Czarna Owca, Warszawa 2023.

⁶ Jako przykład można podać: W. Sumliński, T. Budzyński, *Zakazana prawda. Ucieczka od wolności*, Wydawnictwo Wojciech Sumliński Reporter, Warszawa 2023.

⁷ Na tego rodzaju skrywane motywacje wskazują zalecenia związane z polityką zdrowotną, ogłoszone przez WHO w marcu 2020 roku dla całego świata. Dotyczyły one zwalczania pandemii koronawirusa. Zakładały stosowanie tych samych metod przeciwdziałania, procedur postępowania i środków leczenia dla wszystkich, uniemożliwiając ich ocenę względem grup niestosujących się do tych polityk. Szczególnie widoczne było to i nadal jest w odniesieniu do szczepień. Po kilku latach okazuje się, że większość z tego rodzaju zaleceń czy obostrzeń na przykładzie kilku społeczeństw (np. Białorusi) była zbędna, a nawet z medycznego punktu widzenia szkodliwa, a dodatkowo doprowadzała do społecznej, psychologicznej, kulturowej i gospodarczej ruiny, której media nie nagłaśniają, a tym samym nie jest uważana za problem. Informacje na ten temat zawierają prace z serii *Fatszywa pandemia* publikowane przez Ordo Medicus.

i blokowanie możliwości doświadczania innego świata stopniowo wykluczają możliwość jego wyobrażania, poszukiwania i odzyskiwania. Granica ta została przekroczona wraz z narzuceniem społeczeństwom zdalnych systemów pracy, nauki, administracji, usług, handlu, wypoczynku i zdrowia⁸.

Wydawało się do niedawna, do ogłoszenia pandemii w 2020 roku, a już na pewno do rozpoczęcia większoscakowej⁹ wojny na Ukrainie w 2022 roku, że świat będzie już na zawsze otwartą platformą racjonalnie myślących i moralnie postępujących jednostek. Pomimo licznych zaburzeń (w postaci kryzysów) oraz ostrzeżeń (zapowiedzi) nie wyobrażano sobie, że może zniknąć rozległy, homogeniczny rynek i zostać odwrócona masowa, liberalna demokracja. Wraz z niekończącą się globalizacją już odtąd wszyscy mieli rozwijać swoje talenty i maksymalizować swoje zyski w klimacie współpracy opartej na równouprawnieniu i konkurencji w ramach wolnych przepływów. Tymczasem okazało się, że na rynku wolni są tylko najsilniejsi, a w demokracji równe traktowanie ustawia ich w uprzywilejowanej pozycji¹⁰. Jak w ekonomii duży może więcej, tak w polityce więcej znaczy, ale nie dzięki wła-

⁸ Globalizacja jest pozbawianiem ludzkości alternatywnego świata, a w tym alternatywnej historii dziejów i życia jednostki. Ten najsroższy monizm narzucany jest przez monopol cyfrowej i sieciowej kontroli uderzający w pluralizm będący wyrazem wolności. Por. Sir J. Templeton, *Uniwersalne prawa życia*, przeł. Z. Kasprzyk, Wydawnictwo WAM, Kraków 2013.

⁹ Nie jest to wojna (jak się powszechnie, mylnie i myląc twierdzi) petnoskalowa z powodu obustronnej kontroli jej przebiegu przez te same ośrodki zewnętrzne (ten kontroluje wojnę, kto ją finansuje) oraz z powodu dalece większych możliwości obu stron (tymi są Stany Zjednoczone i Federacja Rosyjska testujące nowe bronie na obszarze Ukrainy) do jej eskalowania. Hermann Kahn wyróżniał np. 44 poziomy w tzw. drabinie eskalacyjnej. Por. H. Kahn, *On Escalation: Metaphors and Scenarios*, Taylor & Francis, London 2017 oraz tenże, *On Thermonuclear War*, Routledge, London 2007.

¹⁰ Realizm uczy, że „grupy społeczne mają skłonność do rozrastania się kosztem innych grup. Nie każde społeczeństwo jest zdolne do ekspansji, lecz tego rodzaju bodziec zawsze występuje. Istnieje wiele potencjalnych motywacji rozwoju, do których należy ideologia. Przywódcy danego społeczeństwa mogą sądzić, że odkryli jedyną prawdziwą religię lub idealny ustrój polityczny i chcą go eksportować do innych społeczeństw, ponieważ uważają, że przyniesie to korzyść ludzkości. Częściej występuje jednak impuls ekonomiczny. Dana grupa może chcieć zagarnąć ziemię lub surowce innej grupy, albo po prostu włączyć cudzą gospodarkę do swojej, aby powiększyć własną niezależność i zamożność. Głównym powodem, dla którego dążą społeczeństwa do ekspansji, jest jednak przetrwanie”. J.J. Mearsheimer, *Wielkie złudzenie. Liberalne marzenia a rzeczywistość międzynarodowa*, przeł. T. Bieroń, Universitas – Wydawnictwo Nowej Konfederacji, Kraków–Warszawa 2021, s. 60.

snym wysiłkom i zaletom, lecz za sprawą zakulisowego wsparcia i poparcia. Kiedy w następstwie powodowanych problemów (np. w drodze spekulacji) i popełnianych nadużyć (np. w drodze korupcji) oraz innych mniej lub bardziej spodziewanych wydarzeń stało się jasne, że system globalny już zbyt długo się nie utrzyma, należało zawczasu przygotować alternatywę, gwarantującą dalsze korzyści ekonomiczne z dominującej i monopolistycznej pozycji, oraz pozwalającą poszerzyć i zacieśnić wpływy polityczne. Nadzwyczajne korzyści ekonomiczne i wpływy polityczne osiąmane są bowiem tylko w nadzwyczajnych – wojennych lub rewolucyjnych okolicznościach, jakie np. zapewniła światowej oligarchii pierwsza i druga wojna światowa oraz rewolucyjne przeobrażenia po wycofaniu komunizmu z bloku wschodniego¹¹.

Zanim doszło do tzw. upadku komunizmu w 1989 roku¹² na długo wcześniej podejmowane były działania i starania zapewniające kontro-

¹¹ Autorzy piszący o tym od dawna nie są dobrze widziani i nie są często cytowani ze względu na dysonans poznawczy będący rezultatem medialnego terroru narzucanego nauce i publicystyce. Z perspektywy azjatyckiej jest to np. Song Hongbing i jego 5-tomowa *Wojna o pieniądź*, z perspektywy amerykańskiej jest to np. James Rickards z pracą *Śmierć pieniądza. Nadchodzący upadek międzynarodowego systemu walutowego*, przeł. M. Lipa, Helion, Gliwice 2014 czy *Druga droga do ruiny. Tajny plan globalnego kryzysu finansowego*, przeł. M. Lipa, Onepress, Warszawa 2022, z perspektywy europejskiej – Roland Baader z pracą *Koniec pieniądza papierowego*, przeł. R. Zajączkowski, DeReggio, Warszawa 2020, a z polskiej perspektywy np. Henryk Pająk i jego dobrze udokumentowana praca *Bestie końca czasu*, Wydawnictwo Retro, Lublin 2001. Zachodni terror medialny blokujący naukowe badania i debaty publicystyczne posiada lewicowy charakter jako zgodny z docelowym kursem światowej finansjery zainteresowanej, a wręcz zaangażowanej w ustanowienie komunizmu w roli światowego ustroju zapewniającego jej status klasy rządzącej. Chociaż program ten jest nieustępliwie i nieubłagane forsowany co najmniej od rewolucji bolszewickiej do dziś, czego wyrazem jest właśnie Wielki Reset, nie jest uwzględniany w uchodzących za wytrawne analizach geopolitycznych. Chociażby na polskim rynku wydawniczym ukazuje się wiele interesujących prac z tego zakresu, ale w przytłaczającej większości są one dotknięte tą samą wadą – nierespektowania rzeczywistości, pomimo że ich autorzy powołują się na realizm, ale z trwogą i drżeniem, jak wyrażają się pewni redaktorzy, pomijają tę oczywistą problematykę, co sprawia, że ich analizy są miarodajne tylko w pewnym stopniu. Por. np. B. Radziejewski, *Nowy porządek globalny. Mocarstwa, średniacy i niewidzialne siły kierujące światem*, Wydawnictwo Nowej Konfederacji, Warszawa 2023 czy J. Bartosiak *Zapiski w przededniu wojny, czyli dzieci morza wzywają swoją matkę*, przekład wywiadów J. Bartosiak, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2024.

¹² Lepiej mówić o upadku bloku wschodniego, gdyż to z nim, a dokładniej ze Związkiem Radzieckim toczyła się realnie, ale (do pewnego – kontrolowanego poziomu faktycznych zmagani) i medialnie (w celu dyscyplinowania światowej opinii publicznej) zimna wojna, a nie przeciw komunizmowi, który z jednej strony był alergicznie ścigany w USA (makkartyzm), a zarazem skutecznie ideologicznie ostaniany. Por. J. Lewis Gaddis, *The Cold War: A New History*, Penguin Books, Londyn 2007.

lowany przebieg tzw. transformacji od socjalizmu do kapitalizmu¹³. Tak samo zapowiadana i przygotowywana była, i jest obecnie wdrażana transformacja od kapitalizmu akcjonariuszy do kapitalizmu interesariuszy. Ta pierwsza nadzorowana była przez MFW i pilotowana przez Jeffreya Sachsa, a w Polsce wprowadzana przez Leszka Balcerowicza pod hasłem terapii szokowej, zaś obecna nadzorowana jest przez WEF pod faktycznym szyldem Wielkiego Resetu. Jak wówczas wiadomym było, że system ekonomiczny centralnego planowania oraz system polityczny demokracji ludowej zbankrutował, tak teraz wiadomo, że zbankrutował system finansowy oparty na dolarze i system demokracji liberalnej. Skoro tak, to na długo wcześniej musiały rozpocząć się przygotowania technologiczne (doskonalone narzędzia kontroli), ideologiczne (szerzone nowe idee przebudowy) oraz ekonomiczne (prowokowane kryzysy, jak ten z 2008 roku)¹⁴.

Każda transformacja po okresach przygotowań rozpoczyna się spektakularnym – przełomowym wydarzeniem, od którego ogłasza się jej rozpoczęcie i upowszechnia narracje kontrolowanego jej przebiegu. W odniesieniu do Wielkiego Resetu momentem tym było ogłoszenie w marcu 2020 roku stanu pandemii i wprowadzanie lockdownów (począwszy od Włoch), zaś szeroka narracja pojawiła się w czerwcu 2020 roku w pracy Klausa Schwaba. Obydwa te wydarzenia, tj. transformacja ustrojowa po 1989 roku oraz Wielki Reset od 2020 roku, można określić mianem kontrolowanego przełomu, przygotowanego otwarcia, zaplanowanego przewrotu i zakonspiro-

¹³ Etapy realizacji bardziej rozległych w czasie i przestrzeni planów (jak np. ustrojowej transformacji i przejęcia władzy) przybierają postać operacji. W Polsce była to w latach osiemdziesiątych XX wieku operacja Okrągłego Stołu. Por. L. Szymowski, *Operacja „Okrągły Stół”. Sekrety transformacji ustrojowej*, Wydawnictwo Capital, Warszawa 2021.

¹⁴ Szczegółowo opisuje go James Rickards w pracy *Droga do ruiny...*. Autor pisze, że „Zastrzyk płynności znany z 1998 i 2008 nie wystarczy, ponieważ bilanse banków centralnych są już napompowane do granic możliwości. Czasu na reakcję będzie bardzo mało. Elity zastosują finansowy łód i zamrozą aktywa, żeby zyskać na czasie i zebrać się na międzynarodowej konferencji monetarnej. Spróbują przywrócić systemowi płynność za pomocą specjalnych praw ciągnięcia emitowanych przez MFW. SDR mogą się sprawdzić. Bardziej prawdopodobne jest jednak to, że obywatele przejrzą szwindel polegający na rozwiązywaniu kryzysu nadmiaru pieniądza papierowego przez wprowadzenie jeszcze większej ilości pieniądza papierowego”. s. 53. Dziś jednak w sytuacji umacniania się grupy państw BRICS+ oraz zadeklarowania 159 państw gotowości do rozliczeń w przygotowywanej na 2025 roku walucie *The Unit*, jest to niemożliwe, aby wystarczyła jakaś konferencja międzynarodowa. Owszem, ona jak poprzednio w Bretton Woods będzie miała miejsce, ale po zakończeniu trzeciej wojny światowej. Dziś zachodnia finansjera nie ma innego wyjścia, aby do niej doprowadzić i z determinacją to robi udzielając na nią nieograniczonych środków każdej zainteresowanej stronie. Im więcej, tym szybciej i skuteczniej nastąpi kontrolowane załamanie.

wanego układu¹⁵. Nikt zdroworozsądkowo patrzący na świat oraz inwestujący środki, a już na pewno nie najbardziej wyrafinowana w zakresie metod przewidywania i najbardziej zaawansowana w zakresie narzędzi działania światowa oligarchia, nie pozostawia spraw własnemu biegowi i nie zdaje się na przypadkowe rozstrzygnięcia. Dotyczy to w równym stopniu wojen i rewolucji, jak również kryzysów i przewrotów. Tu nic samo się nie dzieje, chociaż na takie wygląda, gdyż tak właśnie ma wyglądać, aby plan się powiódł. Bardzo wiele na to wskazuje, ponieważ przy tak wielkiej skali rozmachu i tak szerokim zasięgu skutków nie wszystko da się zakamufłować albo skutecznie zmanipulować.

Zasadniczy przekaz

Zasadniczy przekaz pracy, podobnie jak innych tomów całej serii Studium nad Wielkim Resetem, ma podwójny charakter – globalny w zakresie spektakularnych zjawisk i cywilizacyjny w odniesieniu do trudniej dostrzeganych procesów. Pierwsze narzucają się z całą ich oczywistością i zmuszają do natychmiastowego reagowania czy wręcz odreagowania, zaś drugie są pomijane i lekceważone, stając się niepostrzeżenie wszechobecną codziennością. Przykładów nasuwa się wiele, niemal z każdego obszaru spraw i stosunków dostarczanych przez codzienne serwisy informacyjne. Przykłady te wskazują na powielanie jak na razie tego samego schematu udawanego zaskoczenia, chaotycznych reakcji, bezmyślnego komentowania i natychmiastowego zapomnienia co miało wcześniej miejsce, tak szybkiego, aby przejść do następnego analogicznego zdarzenia i wygłosić kolejne zapewnienia. Brak rozwiązań, a w zasadzie nawet przeciwdziałanie ich formułowaniu (jak w kwestiach migracyjnych) może oznaczać celowe – intencjonalne, całościowe – systemowe i przemyślane – metodyczne doprowadzanie do załamania społecznego, krachu ekonomicznego, przesilenia politycznego i paraliżu kulturowego na wielkoresetową skalę. Rozhuśtanie nastrojów, podsycanie konfliktów,

¹⁵ Dziś, w trzecim kwartale 2024 roku, kolejnym kontrolowanym przełomem wielkoresetowej przebudowy jest trzecia wojna światowa, o której wiele się mówi, ale nie aby ją powstrzymać, lecz aby ją rozniecić. Tylko meliczni komentatorzy w Polsce przytomnie przed nią ostrzegają (tacy jak Tomasz Piekiełnik na swoim kanale czy Leszek Sykulski na swoim portalu geopolitycznym). Większość zaś, jak o tym będzie jeszcze mowa, wysterozuje opinię publiczną na bezmyślność, a państwo, społeczeństwo i naród na bezbronność, nie przyjmując do wiadomości logiki oczywistości płynącej z faktów, które lekceważą. Każdy zaś scenariusz, i ten najgorszy, wchodzi w grę. Por. A. Jacobsen, *Wojna nuklearna. Możliwy scenariusz*, przeł. M. Strąków, Insigis Media, Kraków 2024.

wzmaganie sprzeczności jak zawsze, tak i teraz stanowi warunek konieczny rewolucji, czyli czegoś najgorszego, co może spotkać człowieka na Ziemi¹⁶. Na maksymalizowanym potencjale rewolucyjnym osadza się Wielki Reset, udając plan naprawy działania świata i program poprawy jakości życia wobec destabilizacji i destrukcji, ale tym razem o zasięgu globalnym i cywilizacyjnych konsekwencjach¹⁷.

¹⁶ Tak np. na kanale Piotra Zychowicza – Historia Realna, nie ma miesiąca, aby nie rozprawiano o wstrząsających jakoby opinią publiczną zamachach terrorystycznych w państwach Europy Zachodniej. Można przypuszczać, że tak oto zachodnia opinia publiczna została na nie uodporniona i ów dramatyzm jest udawany tylko z resztek chrześcijańskiej przyzwoitości (w innych cywilizacjach to powód do dumy i radości). Nic bowiem stanowczego się nie robi, aby im przeciwdziałać. Sam prowadzący kanał P. Zychowicz wciąż powtarza, że nie wiadomo czy śmiać się, czy płakać z powodu oficjalnych wymówek i wskazywanych przyczyn, gdy tymczasem najważniejsze, aby rozumieć. Choć z pewnością wiele osób owo rozumienie posiada, to z powodu obaw go nie ujawnia, w ten sposób pogłębiając problem. Totalitaryzm bowiem nie polega na akceptacji systemowej rządowej czy pozarządowej, czy ponadpaństwowej opresji, lecz na milczeniu wobec niej, co dominuje w mediach internetowych z obawy przed utratą zasięgów. Por. rozmowę na kanale Historii Realnej pt. *Atak nożownika! Imigracja: czy Polskę czeka los Francji, Niemiec? – Kacper Kita i Zychowicz*, https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=S-sohoMxyltE&embeds_referring_euri=https%3A%2F%2Fwww.bing.com%2F&embeds_referring_origin=https%3A%2F%2Fwww.bing.com&source_ve_path=Mjg2NjY.

¹⁷ Cóż z tego, że za chwilę wszyscy będą mogli się przekonać o tym, że plany naprawy świata i poprawy życia opracowują ci, którzy świadomie doprowadzili do destabilizacji i destrukcji, kiedy będą w sytuacji bez wyjścia, dokładnie tak, jak miało to miejsce w wyborach do europarlamentu i parlamentu francuskiego w 2024 roku. Powszechnie przewidywano „prawicową falę” mającą przeorganizować dotychczasowy układ sił w Parlamencie Europejskim, a tymczasem przedstawiciele lewicowo-liberalnych stronnictw, przeciwko którym miałyby powstawać rzeczony konserwatywny ruch, w przeważającej mierze zachowali wcześniejszy stan posiadania, lub wręcz nieznacznie go powiększyli – w Parlamencie Europejskim kilkunastu posłów zyskała EPP – Grupa Europejskiej Partii Ludowej, zaś partie o konserwatywnym zabarwieniu jak ECR – Europejscy Konserwatyści i Reformatory, zyskały jedynie nieznacznie, co ostatecznie sfalsyfikowało przewidywania o znacznym zwrocie w kierunku konserwatyzmu w Unii Europejskiej. Podobnie rzecz wyglądała we Francji, gdzie po zwycięstwie w wyborach do Europarlamentu zdecydowanie wygrało Zjednoczenie Narodowe (RN – Rassemblement national), uzyskując ponad 31% głosów (kolejne było *Besoin d'Europe* zyskując mniej niż połowę poparcia partii *Marine Le Pen* – 14,6%), w następstwie czego Prezydent Republiki Francuskiej rozwiązał parlament V Republiki Francuskiej i zarządził przedterminowe wybory. Pomimo, ponownie jak w przypadku wyborów europejskich, popularnego przekonania o możliwości zyskania dominującej pozycji partii narodowej/konserwatywnej i jej jednoznacznego zwycięstwa, przegrała ona finalnie zarówno z sojuszem lewicy, jak i stronnictwem prezydenckim – Nowy Front Ludowy (NFP) zdobył 182 mandaty, obóz prezydenta Emmanuela Macrona – 168, zaś Zjednoczenie Narodowe jedynie 143. Tak naprawdę to głośny sprzeciw wobec wciąż tego samego antycywilizacyjnie-europejskiego czy antycywilizacyjnie-amerykańskiego kursu jest konieczny dla umocnienia tego kursu. W ostateczności bowiem, jak Hamas w Strefie Gazy czy protesty w Wielkiej Brytanii, pozwolą na użycie bardziej i najbardziej skutecznych środków przymusu pośredniego i bezpośredniego za oczywistą cenę spokoju.

Wskutek nieprzypadkowego zamętu i zaniku klarownych rozgraniczeń zapomina się, że w sprawach publicznych podejrzliwość jest wyrazem obywatelskiej roztropności, a zarazem urzędowym obowiązkiem. Państwo nie jest od uprawiania wspaniałomyślności, ale od zapewniania obywatelom bezpieczeństwa. Dziś natomiast państwo, siląc się na gesty i udając szlachetność z rozmysłem właściwym tajnym służbom, doprowadzane jest do ruiny, tak że nie jest w stanie bronić swoich mieszkańców, czego przykładem jest zaangażowanie w nieswoje sprawy poza swoim terytorium oraz w sprawy nieswoich obywateli. Zatrważające jest niezrozumienie tego rodzaju pedagogiki stosowanej przez tajne służby, które realnie nie są zadaniowane przez swoich nominalnych zwierzchników, lecz z innymi służbami są ukierunkowywane przez mniej znane albo nieznane im ośrodki. Na Zachodzie podobnie rzecz się ma z dyplomacją, tyle że w o wiele większym stopniu. Inaczej wygląda to na chińskim wschodzie, gdzie obowiązują konfucjańsko-merytokratyczne metody zatrudniania, awansu i odpowiedzialności w służbie państwa¹⁸.

Zasadniczym przekazem niniejszej pracy jest indywidualna (z perspektywy jednostki) i zbiorowa (z perspektywy państwa) konieczność formułowania przypuszczeń w kwestiach egzystencjalnie ważnych, ale poznawczo trudnych. Stopień ważności i poziom trudności zazwyczaj idą w parze, a zarazem nie uzasadniają rezygnacji. Nieskończony w swej rozległości i złożoności przedmiot ludzkiego poznania przekłada się na taki jego przebieg. Poszerzane i zgłębiane tajniki ludzkiej egzystencji na gruncie nauk humanistycznych i społecznych pozwalają zrozumieć i ułatwiają organizowanie bieżących spraw na zadowalającym chwilowo poziomie. Najbardziej szczegółowe spostrzeżenia w postaci doświadczeń, jak również najbardziej ogólne stwierdzenia w postaci hipotez wymagają stałego doprecyzowywania oraz interpretacyjnego aktualizowania. Przyjmuje się, że tezy są uogólnionymi spostrzeżeniami. Hipotezą jest tu robocze założenie, niebędące ostatecznym kresem badań, ale kolejną fazą lepszego, prawdziwościowego

¹⁸ Chiny na bazie swojej długiej tradycji merytokratycznej urzeczywistniają model państwa rozwojowego *Developmental state*. Jak pisze Bogdan Góralczyk: „Jedyna demokracja na terenie CHRL to tylko demokracja specjalistyczna zwana demokracją ludową, a nie demokracją burżuazyjną opartą na indywidualizmie. Demokracja ludowa wiąże się z dyktaturą wobec wrogich sił, oraz centralizmem. Interesy częściowe muszą być podporządkowane interesom ogólnym, doraźne interesy interesom długoterminowym”. B. Góralczyk, *Nowy długi marsz. Chiny ery Xi Jinpinga*, Wydawnictwo Akademickie Dialog, Warszawa 2021, s. 37. Por. także J. Fenby, *Chiny. Upadek i narodziny wielkiej potęgi*, przeł. J. Wąsiński, J. Wołk-Łaniewski, Wydawnictwo Znak, Kraków 2009.

rozpoznania rzeczywistości. Zadaniem nauki jest metodyczne formułowanie prawdziwościowych twierdzeń zwanych tezami o otaczającej nas i współtworzonej przez nas rzeczywistości, poprzez przyjmowanie założeń będących hipotezami.

Autentyczne zorientowanie poznawcze stanowi pierwszy i najważniejszy wymóg konstytuujący naukę. Bez nakierowania umysłu na rzeczywistość jako swój przedmiot nie ma poznania, a bez zorganizowanego kierowania poznaniem rzeczywistości nie ma nauki. Jej hipotezy biorą się stąd, że dochodzenie do prawdy o pojedynczych zdarzeniach i trwałych przeobrażeniach odbywa się poprzez kolejne zbliżenia i dalsze uściślenia. Zdaniem Petera F. Druckera: „Każdy, kto podejmuje decyzje, musi stawić czoła rzeczywistości i oprzeć się pokusom wczorajszych pewników, które wkrótce staną się szkodliwymi zabobonami”¹⁹. Pewniki te obowiązują jako końcowe ustalenia do czasu przekonywującego ich zakwestionowania lub zadowalającego doprecyzowania. Nie oznacza to, że efektem badań naukowych są tylko hipotezy jako przypuszczenia, gdyż są nim również tezy jako twierdzenia. Nie oznacza to w niniejszej pracy, że hipotezy muszą być niepewne, ale że potrzebują szerszego i głębszego uzasadnienia.

Realizm sugeruje, iż szczegółowe hipotezy i ogólne stwierdzenia na gruncie nauk społecznych obciążone są dodatkowym czynnikiem niepewności w postaci ludzkiej wolności, w odróżnieniu od idealizmu sprowadzającego działania człowieka do koniecznościowej emanacji. Łatwo się można przekonać, że zmiany i procesy społeczne są trudniejsze do wyjaśniania i kształtowania na gruncie realistycznego poszanowania ludzkiej wolności niż idealistycznego i redukcjonistycznego posługiwania się kategorią konieczności. Rozpoczęcie wraz z oświeceniem przenoszenia prawidłowości dostrzeganych na gruncie nauk przyrodniczych w miejsce praw rozpoznawanych wcześniej na gruncie nauk filozoficznych, zafałszowuje i spłaszcza obraz człowieka, a zarazem usprawnia i ułatwia sprawowanie nad nim kontroli. Im mniej w ludzkim działaniu naturalnej niepewności, tym więcej w nim sztucznej konieczności. W odróżnieniu od dowodzenia wiarygodności twierdzeń naukowych dotyczących życia społecznego, od dwóch stuleci wkracza stosowanie ideowych założeń materializmu, mechanicyzmu, ewolucjonizmu, scjentyzmu, determinizmu i relatywizmu. Artur Śliwiński powiada, że kiedy „wymóg wiarygodności twierdzeń naukowych przestał obowiązywać, skończyło się to totalną klęską badań w naukach społecz-

¹⁹ P.F. Drucker, *Zarządzanie w czasach burzliwych. Nowe wyzwania – nowe horyzonty*, przeł. J. Kajdy, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 1995, s. 12.

nych”²⁰. Nastąpił generalny spadek jakości aktywności badawczej, dydaktycznej, wychowawczej i regulacyjnej na cywilizacyjną skalę. Z kolei Ulrich Beck zauważył, że: „Nauka zamiast być działalnością w służbie prawdy stała się działalnością bez prawdy”²¹. Wreszcie Richard M. Weaver dodał, iż: „Kiedy zaprzeczy się istnieniu uniwersaliów, musi się zaprzeczyć wszystkiemu, co wykracza poza doświadczenie. To z kolei oznacza nieuchronnie zaprzeczenie istnienia prawdy. Jeśli zaś zaprzeczy się istnienia obiektywnej prawdy, nie ma już ucieczki przed relatywizmem, odwołującym się do hasła, że człowiek jest miarą wszystkich rzeczy”²². W tym względzie Stanisław Lem dodał uwagę, że: „Człowiek jest przystosowany w swoim sensorium postrzegawczym do ekologicznej niszy przeżywania. [...] Potrafi jednak wykraczać domysłami, conceptami, hipotezami, które z czasem krzepną w pewność naukową, poza granice tej niszy”²³. Za sprawą swej rozumności, przekraczającej zmysłowość, ponad prawidłowościami odkrywa prawa i formułuje prawdy pozwalające widzieć obraz przyszłości²⁴.

Zawartość opracowania

Wielki Reset będący przedmiotem niniejszych badań jest na tyle rozległy w swych zewnętrznych przejawach i głęboki w wewnętrznych uwarunkowaniach, że hipotezy na jego temat wymagają oparcia na przemyślanej strukturalizacji wiedzy. W pierwszym rzędzie wpro-

²⁰ A. Śliwiński, *Ekonomia sieci. Jak globalne sieci opanowały świat*, Iota Unum, Warszawa 2015, s. 24.

²¹ U. Beck, *Spółeczeństwo ryzyka. W drodze do innej nowoczesności*, przeł. S. Cieśla, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2002, s. 252.

²² R.M. Weaver, *Idee mają konsekwencje*, przeł. B. Bubula, post. W. Turek, Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu, Kraków 1996, s. 11.

²³ S. Lem, *Bomba megabitowa*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1999, s. 28.

²⁴ O ile ze ściśle naukowego punktu widzenia nic nie można powiedzieć o przyszłości, gdyż nie stosują się do niej kryteria prawdy i fałszu, nie sposób żyć, aby o niej nic nie móc powiedzieć. Dlatego człowiek dysponuje także innymi typami prawdziwościowego poznania, wykorzystywanymi tu do formułowania szczegółowych hipotez, a później w siódmym tomie Studium do przyjmowania bardziej ogólnych tez. Jako że jedno i drugie (hipotezy i tezy) nie podlegają prawdziwościowej ocenie, takiej ocenie podlegają przesłanki, na których się one opierają w postaci wskazywanych faktów i zachodzących między nimi związków oraz powoływanych dowodów i źródeł ich pochodzenia. Kluczową i przetomową sprawą jest tu niedyskryminowanie żadnego ze źródeł wiedzy o rzeczywistości, zwłaszcza pod dyktando ideologicznej, politycznej, kulturowej czy rewolucyjnej poprawności.

wadzone jest w niniejszej książce rozgraniczenie pomiędzy: a) hipotezami globalnymi – odnoszącymi się do powierzchniowych zmian, oraz b) hipotezami cywilizacyjnymi – dotyczącymi trwałych przeobrażeń²⁵. W dalszej kolejności w obrębie jednych i drugich niezbędne wydaje się formułowanie hipotez całościowych i częściowych. Hipotezy globalne Wielkiego Resetu o charakterze całościowym wskazują na istnienie jego scenariusza oraz inżynierii jego realizacji. Natomiast hipotezy globalne Wielkiego Resetu o charakterze częściowym naprowadzają na prawdopodobne i powiązane ze sobą jego składowe w jakimś stopniu z rozmysłem zaplanowane, a w jakimś samoistnie realizowane. Z kolei hipotezy cywilizacyjne Wielkiego Resetu o charakterze całościowym wskazują na znoszenie, zamykanie i wyłączanie uniwersalnej cywilizacji klasycznie europejskiej, wyrosłej w tradycji łacińskiej i utożsamianej dziś z zachodnim dziedzictwem, oraz ustanawianie, wprowadzanie i narzucanie na jej miejsce globalnej cywilizacji, określanej mianem „informacyjnej” ze względu na osadzenie na interakcjach cyfrowych i sieciowych, w ostateczności będącej cywilizacyjną negacją. Wreszcie częściowe hipotezy cywilizacyjne Wielkiego Resetu naprowadzają na niewidocznie zsynchronizowane punkty resetowania zakotwiczonych jeszcze w ludzkiej świadomości i wolności fundamentów spójnej chrześcijańskiej cywilizacji – Christianitas²⁶.

Na zawartość pierwszej części opracowania składają się dwa rozdziały przedstawiające, uzasadniające i scalające hipotezy na te-

²⁵ Chodzi tu o rozgraniczenie zakresowe na poziomie zjawisk oraz treściowe w odniesieniu do głębokich procesów. Globalny zasięg posiada dziś wiele cywilizacji, co niekoniecznie odnosi się do uniwersalnej ich zawartości. Również nie wszystkie cywilizacyjnie trwałe przeobrażenia zachodzą tak samo w każdym miejscu globu. Ten może nazbyt oryginalny podział materii hipotez Wielkiego Resetu na globalną i cywilizacyjną oraz całościową i częściową ułatwia ogarnąć rozległą literaturę z jednej strony zorientowaną na aktualne zmiany geopolityczne, a z drugiej na ponadczasowe przemiany historiozoficzne. Pierwsze dotyczą bardziej tego, co zmienia się na zewnątrz człowieka, a drugie bardziej przemian, jakim człowiek sam wewnątrz podlega. Jeśli chodzi o pierwszą perspektywę wielkoresetowych zmian globalnych por. np. L. Moczulski, *Geopolityka. Potęga w czasie i przestrzeni*, Wydawnictwo Zona Zero, Warszawa 2019; L. Sykulski, *Podstawy geopolityki*, Wydawnictwo WSBiP, Ostrowiec Świętokrzyski 2022, czy P. Behrendt i in. *Geopolityczne trzęsienie ziemi. Jak rosyjska agresja na Ukrainę zmieniła świat*, Wydawnictwo Nowej Konfederacji, Warszawa 2022.

²⁶ Por. G. Kucharczyk, *Christianitas. Od rozkwitu do kryzysu*, Prohibita, Warszawa 2015, a z drugiej strony: M.S. Rose, *Żegnajcie dobrzy ludzie. Jak ateści i homoseksualiści opanowali amerykańskie seminaria*, Wydawnictwo AA, Kraków 2020. Z innej perspektywy por. także N. Ferguson, *Cywilizacja. Zachód i reszta świata*, przeł. P. Szymor, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2022.

mat Wielkiego Resetu, któremu towarzyszy najdalej posunięta doza niepewności i niejasności, a nawet niedorzeczności i nieprawdopodobieństwa. Najbardziej prawdopodobne, ale rzadziej formułowane teorie głoszą, że Wielki Reset jest: 1) sztucznie przyspieszoną wielką transformacją, 2) wielkim, ale kontrolowanym krachem, 3) kontynuacją kilkunastuletniego planu opanowania świata. Z kolei mniej przekonujące, ale bardziej propagandowe zapewnienia wskazują, że jest on: 1) niedająca się uniknąć konsekwencją wcześniejszych zaniedbań, 2) przypadkową i wyjątkową okazją do uzdrowienia świata, 3) kolejną – normalną fazą na drodze przyspieszonego rozwoju. Bardziej prawdopodobne, a zarazem realistyczne i pesymistyczne teorie nawiązują do ustaleń takich autorów, jak Roland Baader, który ponad dekadę wcześniej wskazywał na tego rodzaju scenariusz dla świata w książce *Koniec pieniądza papierowego*²⁷. Natomiast bardziej zwodnicze teorie (idealistyczne i optymistyczne) tworzone są przez Klausa Schwaba, który w trakcie światowego załamania pandemicznego w 2020 roku miał już gotowe dla nich uzasadnienie, opisane w pracy: *COVID-19: The Great Reset*²⁸. Konsekwencje COVID-19 rozpatrywane są przeważnie, jak pisał Grzegorz Osiński, „najpierw w ujęciu ekonomicznym, które jest najlepiej mierzalne i mające ogromny wpływ na codzienne życie wszystkich ludzi. W tym kontekście używa się zazwyczaj – wprowadzonego przez Nassima N. Taleba²⁹ – pojęcia zjawiska ekonomicznego typu „czarny łabędź”, które oznacza niezmiernie rzadkie zjawiska, lecz mające potężny wpływ na cały system ekonomiczny. W tym właśnie ujęciu powinniśmy rozpatrywać wpływ pandemii COVID-19 na struktury zarówno ekonomiczne, jak i społeczne³⁰. W najprostszy sposób moglibyśmy po

²⁷ Por. R. Baader, *Koniec pieniądza papierowego*...

²⁸ Por. K. Schwab, T. Malleret, *COVID-19: The Great Reset*, Forum Publishing, Geneva 2020.

²⁹ Por. N.N. Taleb, *Czarny Łabędź. Jak nieprzewidywalne zdarzenia rządzą naszym życiem*, przeł. O. Siara, Zysk i S-ka, Warszawa 2020.

³⁰ Por. Raport WEI: M. Łuczewski, *Wirus społeczny. O konflikcie społecznym w pandemii* z kwietnia 2021 roku, który opisuje społeczne skutki COVID-19, w szczególności różne formy mobilizacji społecznej (na podstawie teorii kapitału moralnego, gdzie „w obliczu osłabienia instytucji ekonomicznych i politycznych najważniejszy nie jest już postęp gospodarczy czy społeczny, ale moralny i religijny”), dwie formy protestów: rytuały rebelii i rytuały rewolucji, jak również rytuały legitymizujące na przykładzie USA, Polski i Niemiec, <https://wei.org.pl/wp-content/uploads/2021/05/Wirus-spoeczny.-O-konflikcie-spoeczny-m-w-pandemii.pdf>.

prostu stwierdzić, że pandemia stała się w pewnym sensie motorem innowacyjnych zmian w handlu, który przeniósł się do sieci internetowej. Rzeczywiście, w okresie pandemii zanotowano wzrost ilości nowo utworzonych sklepów internetowych”³¹.

W rozdziale I omówiono ogólne i szczegółowe hipotezy globalne Wielkiego Resetu, wskazując na: 1) oświecone wizje jako odgórne plany uzdrowienia świata, 2) otwartą konspirację jako jawną metodę spiskowego działania, 3) zarządzanie kryzysem jako reakcję na powodowane problemy, 4) kapitalizm interesariuszy jako obietnicę ekonomicznego włączenia interesariuszy, 5) absolutną dominację jako stan globalnego nadzoru, 6) wirtualną symulację jako uszczęśliwiającą iluzję i 7) cybernetyzację świata jako globalnej przestrzeni oddziaływań sterujących. Globalne hipotezy dotyczące powszechnie dostrzeganych zjawisk znajdować muszą uzasadnienie w głębszych procesach cywilizacyjnych.

W rozdziale II przedstawiono ogólne i szczegółowe hipotezy cywilizacyjne Wielkiego Resetu, wskazując na: 1) wartości jako siły motywujące, 2) wolność jako wyzwolenie od odpowiedzialności, 3) rozwój jako postępowe złudzenie, 4) bezpieczeństwo jako konsekwencję eskalacji ryzyka, 5) kondycję jako subiektywne odczucie dobrostanu, 6) misję jako świadomość ewolucyjnego przeznaczenia. Trwający przez ostatnie dwa stulecia proces filozoficzno-idealistycznego redefiniowania wymienionych składników doprowadził do oficjalnej proklamacji IV rewolucji przemysłowej, cywilizacji informacyjnej, Zielonego Ładu i Wielkiego Resetu. Trzeba wiedzieć, że „wśród intelektualistów są tak ci, którzy niszczą świat, jak i ci, którzy świat budują, chronią przed zniszczeniem i uczą nas, co należy zrobić, abyśmy mogli żyć w wolności i zamożności. Trzeba tylko z kakofonii współczesnych teorii ekonomicznych, socjologicznych i politologicznych wyłowić prawdziwy, czysty, jasny tor ich myśli, ich diagnoz i prognoz”³².

Podsumowanie części I książki poświęcone zostało scenariuszowi i inżynierii ustanawiania ustroju państwa światowego po Wielkim Resecie. Wypracowywane i weryfikowane dotychczas metody życia społecznego jako organizowania się ludzi w ramach szerszych zbior-

³¹ G. Osiński, *Społeczne i ekonomiczne skutki wzrostu znaczenia technologii internetowych w czasie trwania pandemii Covid-19*, „Fides, Ratio et Patria. Studia Toruńskie” 2021, nr 14, s. 27.

³² R. Baader, *Śmiercionośne myśli. Dlaczego intelektualiści niszczą nasz świat*, przeł. T. Gabiś, Węktory, Wrocław 2009, s. 7.

rowości zostały najpierw niejawnie zdeformowane, a następnie jawnie zakwestionowane, doprowadzając do widocznych dziś turbulencji globalizacyjnych i rozpoznawanych trendów decywilizacyjnych. W reakcji na nie formułowane są zasady nowej umowy społecznej i nowego porządku światowego. Ich zbiór miałby składać się na ustrój globalny, domykający nieodwołalnie sposób życia pojedynczych ludzi i całych ludzkich skupisk na Ziemi³³. Finalizowanie totalnego porządku i onnipotentnego rządu światowego stanowi łączną hipotezę całego wywodu. Wszechmocny rząd i wszechobecny zarząd światowy składają się na polityczną architekturę oraz administracyjną infrastrukturę świata po Wielkim Resecie³⁴. Z tego powodu, że nieliczni są w stanie sobie to wyobrazić, niewielu też się tego spodziewa, co stwarza warunki dla kontynuacji przedsięwzięcia największego w dziejach resetowania świata – wygaszania w nim życia i włączania go – przywracania do życia na nowych zasadach. Te nowe zasady już nie będą oddolnie i powoli formowane, ale odgórnie i szybko narzucane. Znajomość tego nieprawdopodobnego scenariusza pozwala uprzytomnić sobie i wyjaśnić innym większość zdarzeń o globalnych skutkach i przeobrażeń o cywilizacyjnych konsekwencjach. Z tego powodu, że są przedstawiane wycinkowo i wyrывkowo oraz sensacyjnie i drastycznie, a zatem celowo powierzchownie, domagają się korelowania poprzez rozpoznawanie pomiędzy nimi szerszych i trwalszych związków. W ten sposób z insynuowanego nieporządku wyłania się nowy zakonspirowany porządek. Nieprzypadkowo zatem, zwykle lewica, nie tylko i nie tyle głosi słowami, co

³³ Do czasu, kiedy kolejny światowy dramat nie sprowadzi ludzi na ziemię siłą głodu, chłodu, terroru i wojen, pojawiać się będą i zyskiwać aplauz kolejne imaginacje naprawy świata wbrew naturze, kulturze i wierze. Taka jest propozycja nowej umowy jak gdyby można było wszystko zmieniać. Minouche Shafik przedstawia plan na rzecz lepszego społeczeństwa jakby możliwe było jego zadekretowanie i wyegzekwowanie bez wychowania ludzi. M. Shafik, *What We Owe Each Other: A New Social Contract for a Better Society*, Princeton University Press, Princeton 2022. Tymczasem w opozycji do *Etyki nikomahejskiej* Arystotelesa, liberalizm przeczy, że celem polityki jest wyrobienie w obywatelach pewnych właściwości, aby uczynić ich dzielnymi i zdolnymi do dokonywania „czynów moralnie pięknych”.

³⁴ Z perspektywy polskiej por. dokumenty w opracowaniu Marka Zamorskiego z 2020 roku, wciąż aktualne, a nawet potwierdzające swą ważność. M.A. Zamorski, K. Komenda, R. Przekora (przet. i red.), *Wielki Reset. Jaką przyszłość planuje nam globalna władza. Dokumenty z komentarzem*, Wektory, Wrocław 2021. Natomiast z perspektywy amerykańskiej por. E. Sarnacka-Mahoney, *Amerykański reset. Stany (jeszcze) Zjednoczone od podszewki*, Wydawnictwo Fronda, Warszawa 2023.

wciela w życie swymi działaniami: 1) antyobyczajność, 2) antypatriotyzm, 3) antytradycję, 4) antywłasność, 5) antywolność, 6) antybezpieczeństwo, 7) antyrozum, 8) antyprawo, 9) antyżycie, 10) antywychowanie, 11) antyjęzyk, 12) antygospodarkę, 13) antyprawdę, 14) antykościół i 15) antyświat³⁵. Wymienione efekty lewicowo usposobionego działania stanowią wyraz krytycyzmu wobec zaniedbań i wypaczeń przeszłości, zmienianej wizjami lepszej i szczęśliwszej przyszłości. By tak się stało, zresetowania – wyrugowania wymaga wszystko, z czym mamy dziś jeszcze do czynienia. Niedoskonałość realnych ustrojów zastępowana jest kolejny raz idealną wizją doskonałego ustroju przyszłości.

Wniosek końcowy

Sygnalizowany tu wniosek końcowy odnosi się do podwójnego charakteru wiedzy o Wielkim Resecie (oficjalnego i raczej mylącego, oraz nieoficjalnego i bardziej miarodajnego), będącej podstawą formułowania hipotez na temat owego projektu. Każde szersze, a tym bardziej najszersze możliwe przedsięwzięcie, jakim jest Wielki Reset, potrzebuje stosownego uzasadnienia na różnych poziomach ogólności i w różnych obszarach dostępności wiedzy na jego temat. Uzasadnieniom oficjalnym i zwykle ogólnikowym po jednej stronie odpowiadają uzasadnienia skrywane i z konieczności bardziej konkretne po drugiej. Bywa też, że oficjalny i nieoficjalny przekaz zawierany jest w tych samych dokumentach, które są różnie rozumiane w zależności nie tylko od kompetencji, ale również w zależności od proveniencji adresatów. Te same słowa dla większości mogą nic nie znaczyć, a dla niektórych stanowić czytelną wskazówkę, o co chodzi i do czego coś zmierza. Taką podwójną wymowę miewają obszerne deklaracje instytucji publicznych i organizacji prywatnych, jak również lakoniczne wypowiedzi rządzących polityków czy wpływowych lobbystów.

Przykładem takiej lakonicznej wypowiedzi są słowa senatora Johna Kerry'ego, dotyczące możliwości odbudowy umowy społecznej w świecie po COVID-19. John Kerry ma na myśli zerwanie umowy dotychczasowej, a następnie wprowadzenie nowej – nieliczącej się

³⁵ T. Sowell, *Oni wiedzą lepiej. Samozadowolenie jako podstawa polityki społecznej*, przeł. S. Czarnik, Fijorr Publishing, Warszawa 2008, s. 256.

z zasadami, wartościami i normami dotąd przyjmowanymi i respektowanymi. Należy przypuszczać, że nowa umowa miałaby być wytworzona bez pytania się o zdanie społeczeństwa. To właśnie oznacza sformułowanie „odbudować umowę społeczną”, kiedy przecież nic nie zniosło dotąd obowiązującej. Zakłada się tylko, że zaistniał stan nadzwyczajny, szczególne okoliczności i atmosfera zagrożenia pod wpływem koronawirusa. Z tych powodów miałby ulegać delegalizacji dotychczasowy porządek i delegitymizacji miałyby podlegać instytucje władzy. Medialnie wywołany wstrząs socjopsychiczny miałby wystarczyć, aby anulować obowiązujący system polityczny i prawny. Właśnie dlatego Kerry uważa, że „obowiązująca dotąd umowa społeczna już nie obowiązuje, a tym samym można wszystko ustalać od nowa i zrobić ze społeczeństwem, co się chce”³⁶. Pozornie niewinne sformułowanie o możliwości odbudowy umowy, pozornie w dobrych intencjach i pozornie w interesie ogółu, w rzeczywistości oznacza właśnie coś odwrotnego, a mianowicie groźną próbę pozbawienia społeczeństwa elementarnego wpływu na swoją sytuację. Raz wyrażona przez społeczeństwo zgoda – pochopnie, lekkomyślnie czy nawet mimowolnie i milcząco – stałaby się nieodwołalną i bezdyskusyjną podstawą egzekwowania nowego ładu, porządku, systemu i ustroju.

W świecie, gdzie przepływ informacji przestał być dobrem publicznym, stał się narzędziem sprawowania władzy. Przesunięcie centrum decyzyjnego do prywatnych korporacji oznacza nową prywatną demokrację. W tej sytuacji Wielki Reset jest próbą dopasowania ustroju politycznego do nowych realiów: 1) globalnych wpływów korporacji, 2) siły zakulisowych ośrodków finansowych, 3) słabości obowiązujących praw i działających instytucji, 4) bezsilności społeczeństw i narodów, 5) powodowanych i narastających zagrożeń, 6) zwiększającej się inwazyjności technologii. Na nowo oświecony absolutyzm miałby być tym razem już globalny: ideokratyczny, plutokratyczny i netokratyczny. Możliwe, że jest to odpowiedź na pytanie, jak ma być urządzony świat, skoro obecny rodzi problemy, i jak reżyserzy zmian zamierzają dalej radzić sobie z niezadowolającą przecież współczesnością. Na dowód tego, sięgając do kolejnego przykładu, nie można chyba bardziej ośmieszyć demokracji i państwa jako gwaranta wolności niż za pomocą korporacyjnej zмовy, odcinającej prezydentowi USA dostęp do kanałów informacji, zastrzegając sobie wyłączne pra-

³⁶ S. Krajski, *Masoneria polska 2021. Wielki Reset*, Wydawnictwo św. Tomasza z Akwiny, Warszawa 2021, s. 124.

wo interpretowania jego słów³⁷. Tweet (Twitter to obecnie X)³⁸, który posłużył korporacjom za pretekst, był prostym stwierdzeniem faktu niepojawienia się na ceremonii zaprzysiężenia nowego prezydenta Joe Bidena. Zinterpretowano to jako wezwanie do przemocy i zbrojnego ataku na uczestników ceremonii na Kapitolu. Instytucje praw obywatelskich zamiast chronić prawa, dziś je koncesjonują, wspierają segregację, racjonalizują dyskryminację wierzących, usprawiedliwiają bojówki i lekceważą naruszenia wolności. Skoro Karta Praw Podstawowych UE³⁹ stała się narzędziem do wyznaczania granic suwerenności państw narodowych, trzeba liczyć się z globalną tendencją do ich marginalizacji, poczynając od euroamerykańskiego Zachodu, na którym się one wykształciły, aby stworzyć miejsce dla wielkoresektowego państwa globalnego.

³⁷ 8 stycznia 2021 roku, w bezpośrednim następstwie tzw. „ataku na Kapitol”, początkowo tymczasowo, finalnie jednak na stałe, zablokowane zostało konto prezydenta USA Donalda Trumpa na serwisie Twitter. Władze portalu przekazały w oświadczeniu: „Po dokładnym przeanalizowaniu ostatnich tweetów z konta Donalda Trumpa i otaczającego ich kontekstu na stałe zawiesiliśmy konto z powodu ryzyka dalszego podżegania do przemocy” (Por. *Twitter na stałe zablokował konto Trumpa. Na rządowym koncie napisał: „Nie zostaniemy uciszeni!”*, <https://www.gazeta-prawna.pl/wiadomosci/swiat/artykuly/8064395,twitter-na-stale-zablokowal-konto-trumpa-na-rzadowym-koncie-napisal-nie-zostaniemy-uciszeni.html>). Decyzja ta została oceniona jako kontrowersyjna z uwagi na fakt, że oficjalne konto Trumpa śledziło w momencie zablokowania go ponad 88 milionów użytkowników tego serwisu, zaś wówczas nie blokowano kont prezentujących znacznie bardziej radykalne i agresywne treści (np. konto przywódcy Iranu, Aliego Chameneiego, który w swoich wpisach zapowiadał walkę i destrukcję państwa Izrael). W 2022 roku, po sprzedaży Twittera, Elon Musk udostępnił opinii publicznej część wewnętrznych ustaleń i korespondencji pracowników serwisu, z którego wynikało, że odpowiednie zespoły pracowników Twittera tworzyły listy kont, treści i tweetów, którym celowo i systemowo, bez informowania użytkowników ograniczano zasięgi i widoczność. Por. *Jak doszło do usunięcia konta Donalda Trumpa? Musk udostępnił dziennikarzom wewnętrzną korespondencję*, <https://serwisy.gazetaprawna.pl/media/artykuly/8609169,twitter-musk-usuniecie-konta-trumpa.html>, oraz *Elon Musk przywrócił Donalda Trumpa na Twittera. „Vox Populi, Vox Dei”*, <https://www.rp.pl/swiat/art37448051-elon-musk-przywrocil-donald-trumpa-na-twittera-vox-populi-vox-dei>.

³⁸ W lipcu 2023 roku Elon Musk zmienił znaną, niebieską oprawę graficzną logo Twittera oraz jego nazwę na „X”. W rozmowie z telewizją CNBC Linda Yaccarino, szefowa platformy X, stwierdziła: „Rebranding oznacza uwolnienie się od Twittera. To było wyzwające działanie, którego potrzebowaliśmy. Do tego stopnia, że możemy ewoluować bez ograniczeń, które wynikały z minionych lat funkcjonowania przedsiębiorstwa”. Por. *Szefowa X wyjaśniła, dlaczego Elon Musk pozbył się nazwy Twittera. „To było wyzwające”*, <https://businessinsider.com.pl/technologie/szefowa-x-wyjasnila-dlaczego-elon-musk-pozbyl-sie-nazwy-twittera/5ds8ho8>.

³⁹ Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE 2012/C 326/02, s. 393 i n.).